

ДОНАЛД БИСЕТ ПОД КИЛИМА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един тигър и един кон, големи приятели. Двата живееха под килима в гостната и бяха много доволни.

Веднъж Шийла, момичето, което живееше в къщата, ги попита:

— Как ставате тъй плоски, че да се пъхнете под килима?

— Лесно — отвърнаха те. — Ние сме измислени животни.

— Аз съм измислен тигър.

— А аз съм измислен кон.

— А къде си държиш сеното? — обърна се Шийла към коня.

— Под килима. То също е измислено сено.

— И ти ли държиш кокалите си там? — попита Шийла тигъра.

— Да! — потвърди той и като се облизваше, изчезна под килима.

Конят го последва и Шийла остана сама в стаята.

Тя взе лист хартия и нарисува върху него няколко бучки захар. Сетне го мушна под килима.

Оттам се чу хрупане и доволен конски глас:

— М-м-м, вкусно!

Тогава Шийла написа върху друг лист хартия: „Какво обичат тигрите?“ и пъкна листа под килима. Разнесе се припрян шепот, а сетне конят подаде глава и каза:

— Сандвичи от сено.

Шийла го изгледа възмутено:

— Ама че си хитър. Сандвичите от сено са любими на конете, нали? Върви сега да питаш тигъра какво би си пожелал той.

Конят се скри, а вместо него се показва тигърът:

— Аз бих поискал ръчен часовник, за да следя времето.

— Добре! — рече Шийла, нарисува часовник и го даде на тигъра.

Добави и няколко сандвича от сено за коня.

Тигърът изчезна. След малко се появи отново с приятеля си.

— Благодарим ти, Шийла! — казаха те и целунаха момичето по бузата.

— Ще желаете ли още нещо за тази вечер? — попита ги тя. — Стана време да си лягам.

— Да, имаме нужда от чадър.

— Чадър ли? — учуди се Шийла. — Но нали под килима не вали дъжд? О, как забравих. Това ще е измислен чадър.

— Точно така — отвърнаха конят и тигърът. И Шийла им нарисува чадър и им го връчи.

— Благодарим ти! Лека нощ! — извикаха те.

— Лека нощ! — отвърна им Шийла и отиде да спи. Но изведнъж си помисли: „Не е ли ужасно да имаш прекрасен нов чадър, а пък да не капва и капка дъжд!“. Затова нарисува на един лист как вали дъжд, отиде на пръсти в гостната и мушна рисунката под килима.

На другата сутрин, когато Шийла слезе за закуска, завари гостната пълна с вода до коляно. Конят и тигърът бяха отворили чадъра, бяха го обърнали наопаки и плуваха с него из стаята като с лодка.

„Явно съм нарисувала твърде много дъжд“, рече си Шийла. След като закуси, тя се върна в гостната, където мама метеше килима. Нямаше и следа от водата и чадъра, нито от коня и тигъра.

Шийла отвори блокчето си и се зае да рисува кон и тигър, здраво заспали. Мама приключи с метенето и излезе от стаята. Шийла седеше и гледаше огъня в камината. В гостната цареше тишина, само изпод килима се чуваше леко похъркване.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.